

'vinger aan de pols'

Voor of tegen?

Sinds (mijn!) mensenheugenis besteden Milieudefensie en Natuur en Milieu in gezamenlijke inspanning aandacht aan de landelijke verkiezingen.

Enige tijd voordat wij ons naar het zweet-hokje begeven om onze democratische 'plicht' te vervullen, schotelen beide clubs ons een politieke milieu-effekt-rapportage voor.

Grondig worden de beloften op milieugebied van vóór de vorige verkiezingen vergeleken met de inmiddels binnengehaalde (of mislukte) oogst. Vervolgens worden de milieu-passages uit de nieuwe programma's gelicht en voor ons keurig op een rijtje gezet.

Intussen wordt zorgvuldig vermeden dat daaruit een al te opvallend stemadvies zou doorschemeren. Immers, dat zou in sommige regionen van hun aanhang 'stemmen' kunnen kosten.

Mij hebben bewuste artikelen nooit veel verder geholpen dan de bevestiging van mijn bange vermoedens aangaande politiek: gouden bergen worden beloofd, maar in drek zullen we moeten leven. Tussen politiek en religie is in dit verband een aardige parallel te trekken: beiden spiegelen ons in dit aardse tranendal een beter perspectief voor, maar wie op de Heer stemt zal eerst een ons wegen, terwijl degene die zich op politici verlaat ook niet aan z'n gerief geraakt.

Zelfs niet diegenen die zich richten op die ene partij van ikke-ikke-en-de-rest-kanstikken. Die belooft ook gouden bergen, maar de aanhang zit daar reeds ruimschoots op!

Maar dit terzijde.

Er dreigen weer nieuwe verkiezingen en er dreigt de bouw van nieuwe kerncentrales. Dat die kringen er nèt zo onafwendbaar komen als de kruisraketten en nèt zo veilig ver voor de verkiezingen (en (on)mogelijke regeringswisseling), staat voor mij als een betonnen heipaal boven water.

Toch zet Milieudefensie in haar strijd tegen die ontwikkeling (die ik zich met evenveel afschuw zie voltrekken) een nieuwe stap.

Er wordt een duidelijker stemadvies aangedragen: 'STEM TEGEN KERN-ENERGIE, stem voor het milieu'.

...'De campagne moet mensen ertoe bewegen te stemmen op een partij die tegen kernenergie is. Tevens moet hij bevorderen, dat politieke partijen zich uitspreken tegen kernenergie en zich daar na de verkiezingen voor in zullen zetten.'...

Als dat maar geen aanhang kost...

Ik heb zo m'n twijfels bij deze actie.

Ten eerste is de strijd tegen kernenergie niet van gisteren en mag je aannemen dat de stellingen die door de verschillende partijen zijn ingenomen zó diep gegraven zijn dat de eventueel nog te mobiliseren politieke druk niet groot genoeg meer zal worden om ze daar nog uit te jagen.

Bovendien twijfel ik er ernstig aan of er bij die partijen, die in een ander kamp dienen te worden gedreven, voldoende aanhangers bereid zullen blijken die partij hun stem één keertje te onthouden omdat ze zich niet stellig genoeg van de verdere ontwikkeling van kernenergie distantiëren. Want alleen uit de eigen aanhang wordt die dreiging uit stemmenwinstbejag nog serieus genomen.

De door Milieudefensie geëtaleerde kijk op de kiezer is tamelijk naïef: de motieven om op een bepaalde partij (persoon?) te stemmen zijn zó complex, dat ik me moeilijk voor kan stellen dat één enkel item van doorslaggevende invloed zou zijn op de uiteindelijke keuze.

Voor de persoon in kwestie kan zo'n item weliswaar zwaar wegen en toch ondergesneeuwd raken door andere overwegingen (religie, gewoonte, traditie, opvattingen over maatschappij en economische orde).

Tenslotte neem ik de suggestie over van kollega Margje Vlasveld: 'Je kiest in een democratie ergens vóór en niet tégen.' Die slogan moet dus op z'n minst eerst worden omgedraaid!

DM

stem
TEGEN
kernenergie

Collectie Stichting Laka

www.laka.org

Gedigitaliseerd 2015

